

Blad som „Hver 8. Dag“ betales der 84 Ø. for 13 Numre, altsaa 6½ Ø. pr. Nummer; efter det foreliggende Forslag vil det komme til at betale en Grundtakst af 2 Ø. og en Overvægtsbetaling af 5 Ø., i alt 7 Ø. pr. Nummer, altsaa for de 13 Numre i Kvar-talet 91 Ø. Det er det, man kalder en Lempelse, medens det i Virkeligheden med-fører en direkte Fordyrelse! Det samme er Tilfældet for adskillige andre Blades Ved-kommende, „Vore Damer“ og „Vore Herrer“, „Illustreret Tidende“, „Verden og Vi“, og hvad de nu hedder. Naar man nu yderligere tager Hensyn til de vanskelige Forhold, disse Ugeblade har at arbejde under — f. Eks. den Omstændighed, at Salget er gaaet ned paa Grund af Trafiknedgangen paa Jernbanerne, som igen er en Følge af Jernbanetaksternes Forhøjelse —, vil man forstaa, at flere Ugeblade og Tidsskrifter er bukket under. Endelig bør det erindres, at disse Blade tidligere udsendte et betyde-ligt Antal Reklameeksemplarer som Prøve-numre i Korsbaand, men dette er ganske simpelt ophørt paa Grund af, at Taksterne har været saa høje. I gamle Dage kostede saadanne Forsendelser har i Byen 3 Ø., udenbys 4 Ø., nu koster de samme For-sendelser henholdsvis 12 Ø. og 15 Ø. Post-væsenet har saaledes tabt paa den ene Maade, hvad det vandt paa den anden.

Det er min Mening, at Dagblade og Ugeblade bør stilles ens, og at Overvægts-grænsen bør sættes noget højere, f. Eks. ved det Punkt, hvor den normale Vægt overstiges. Dette er et Forhold, som kan undersøges i et kommende Udvalg. Men vi bør i alt Fald ikke begaa den samme Fejl, som vi begik i Fjor.

Jeg skal slutte med at takke den højt-ærede Minister for, at han har forstaaet Nødvendigheden af Nedsættelser af de for-skellige Takster, og jeg haaber, at den samme Forstaaelse vil findes i det kom-mende Udvalg.

Gamborg: Ogsaa jeg hilser med Glæde, at vi lader Prisfaldet begynde indenfor Postvæsenet. Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger, navnlig paa Grund af det fremskredne Tidspunkt, men skal kun omtale to Punkter. Det ene angaar Ugebladene. Den Ordning, der nu fore-slaas forandret, blev i sin Tid meget be-stemt fraraadet af Sparekommissionen, og det var Landstinget, der satte den ind. Jeg kan altsaa for mit Vedkommende kun være tilfreds med, at der nu laves om paa det igen. Jeg maa ligesom det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte sige, at det maa

være forbi nu med Prisforhøjelser, og jeg haaber, at der kan blive Enighed i Udval-get om, at Forhøjelsen af Overvægtspor-toen ikke skal indtræde.

Det andet Punkt angaar den Bestem-melse, hvorved man tænker sig at ramme det saakaldte „Assurandørernes Posthus“. Maa jeg ikke, for at undgaa Misforstaaelse, sige, at jeg ikke er interesseret i Assuran-dørernes Posthus og heller ikke for det. Men jeg forstaaar slet ikke, at Assurandør-ernes Posthus kan eller bør rammes af Postvæsenet. Det, der foregaar her, er ikke nogen som helst forretningsmæssig Drift, hvorved man besørger Post. Det, der foreligger, er ikke andet end en Over-enskomst mellem nogle Selskaber om, at de i Stedet for at lægge Brevene i de al-mindelige Brevkasser sender hinanden Breve; det er ikke Breve til deres Kunder, men Breve fra det ene Selskab A til det andet Selskab B, Breve, som man har Lov til at lade sit Bud gaa med. A kan sende et Bud til B, uden at nogen kan protestere imod det. Nu oprettes der ikke et Kontor, som der blev sagt, et Sted paa Vejen til Besørgelse af Posten; Selskaberne har i Forvejen et fælles Lokale. Man enes om, at Budet ikke skal gaa helt fra A til B, det tager for meget af hans Tid; han gaar kun hen til dette Lokale og lægger Brevene i en Æske, og saa maa B's Bud tage den anden Halvdel af Vejen. Andet foregaar der ikke. Det kan jeg ikke se, man kan ramme, allermindst ved Bestemmelsen, som den her er formuleret. Men jeg kan heller ikke se, at man bør ramme det, for saa ender det med, at man kan forbyde mig at sende min Tjenestepige af Sted med et Brev, og det er dog ikke Meningen. Jeg er altsaa enig med den ærede sidste Taler i, at vi nøje maa overveje det Forhold i Udvalget; vi maa have en Formulering, der siger, hvad der menes, og ikke som denne her noget ved Siden af.

H. O. Hansen: Paa mit Partis Vegne kan jeg hilse de foreslaaede Nedsættelser med Tilfredshed, og jeg vil udtale Haabet om, at disse Nedsættelser, der ikke er store, kun er en Begyndelse, og at man for Postvæsenets Vedkommende vil følge med i Prisnedgangen, hvorved der ogsaa er Mulighed for større Indtægter. Jeg haaber, at der da ogsaa vil blive saa meget for Postvæsenet at bestille, at Ind-førelsen af Søndagsombæringen kan blive mulig. Jeg haaber endog, at dette vil ske meget hurtigt. — Jeg skal dertil blot takke Ministeren for, at han har faaet Øjet op